

Čl. V.

Daň kapitálová a rentová a daň důchodková (z příjmu).

§ 1.

Platnost ustanovení čl. I., §§ 1 až 3, čl. II. a III. zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 294 Sb. z. a n., jímž se mění některá ustanovení o přímých daních platných na Slovensku a v Podkarpatské Rusi a stanoví se válečná přírážka k dani důchodkové (z příjmu) za léta 1921 až 1923, rozšiřuje se na rok 1925.

§ 2.

Ustanovení § 2 zák. čl. VII/1883 o zdanění výtěžku kapitálů uložených u peněžních ústavů mění se potud, že z úroků ze vkladů úsporých na vkladní knížky u spořitelén a úvěrních družstev, připadajících na dobu od 1. ledna 1924, dlužno srážeti a státní pokladně odváděti pouze 3% na dani kapitálové a rentové.

Čl. VI.

Dočasné zastavení vybírání některých daní a všeobecné důchodkové přírážky.

Čl. VI. zák. č. 253/1923 Sb. z. a n. platí obdobně i na rok 1925.

Čl. VII.

Válečné přírážky.

Na rok 1925 bud' te'z vybírány válečné přírážky k daním přímým podle ustanovení čl. VII. zák. č. 253/1923 Sb. z. a n.

Ustanovení platná v celém území republiky Československé.

Čl. VIII.

Prodloužení platnosti § 32 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 329 Sb. z. a n., o přechodné úpravě finančního hospodářství obcí a měst s právem municipálním.

Platnost ustanovení § 32 zák. č. 329/1921 Sb. z. a n. prodlužuje se na rok 1925. Tím se však ničeho nemění na ustanovení § 1 zákona ze dne 3. července 1923, č. 143 Sb. z. a n., o finančních a právních výhodách na podporu soustavné elektrisace.

Čl. IX.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedením pověřuje se ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Bečka v. r.

300.

Vládní nařízení
ze dne 23. prosince 1924,

kterým se provádí zákon ze dne 8. října 1924, č. 235 Sb. z. a n., o mimořádných úlevách při placení přímých daní.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 5 zákona ze dne 8. října 1924, č. 235 Sb. z. a n., o mimořádných úlevách při placení přímých daní:

Čl. I.

K § 1.

(1) K přímým daním ve smyslu tohoto paragrafu počítají se i úroky z prodlení podle § 4 zákona ze dne 16. března 1921, č. 116 Sb. z. a n., a exekuční poplatky z přímých daní.

(2) Na dávku z majetku a dávku z přírůstku na majetku podle zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 309 Sb. z. a n., pro kterou platí ustanovení § 5 zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 6 Sb. z. a n. z r. 1924, jakož i na daň z obrátu a daň přepychovou podle zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., a příslušných zákonů dřívějších se ustanovení tohoto zákona nevztahují.

(3) Ustanovení tohoto zákona lze užití jak na daně osob fysických, tak i na daně osob právnických.

(4) Jsou-li dány podmínky úlev podle ustanovení tohoto paragrafu, totiž:

1. výjimečný ráz případu a

2. buď vážné nebezpečí, že by zapravení nedoplatků mohlo ohrozit poplatníka v jeho hospodářském podnikání nebo ve výživě nebo ve výživě jeho rodiny, nebo zvláštní a nepoměrné obtíže ve vymáhání nedoplatků,

budiž posuzováno volně podle všech okolností konkrétního případu.

(5) Výjimečný ráz jest dán kromě případů odstavce 2. tohoto paragrafu také, jde-li

o ztráty na majetku nebo výdělku (příjmu), vzniklé jinými mimořádnými okolnostmi, na př. poklesem cenných papírů, živelní pohromou, úrazem, nemocí a pod.

(6) Při posouzení otázky, je-li vážné nebezpečí, že by zapravení nedoplatek mohlo ohrozit poplatníka v jeho hospodářském podnikání nebo ve výživě nebo ve výživě jeho rodiny, nebo je-li vymáhání nedoplatek spojeno se zvláštními a nepoměrnými obtížemi, nutno přihlížeti nikoliv jen k daňovému břemenu žadatelovu, nýbrž k jeho celkovým poměrům majetkovým a výdělkovým (odbytovým), jakož i případně k majetkovým a výdělkovým (odbytovým) poměrům jeho rodiny, a to přítomným i očekávatelným, k početnosti rodiny žadatelovy, k způsobu uložení jeho jmění, k jeho potřebě provozovacího kapitálu, k poměrům úvěrovým, k úlevám dosaženým nebo dosažitelným u soukromých věřitelů, k možnosti či nemožnosti zapraviti nedoplatek, o němž jde, ve splátkách, po případě i bezúročných a pod.

(7) Do jaké míry je snížení nedoplatek přiměřeným, pokud se týče, je-li odůvodněno, aby nedoplatek byly prominuty, nebo aby bylo upuštěno od předepsání daní dosud neuložených, budiž uváženo způsobem naznačeným v odstavci 4. se zřetelem k okolnostem dotčeným v odstavci 6.

(8) Žadatel je povinen uvést a na vyzvání finančního úřadu prokázat okolnosti, zakládající výjimečný ráz případu a odůvodňující buď vážné nebezpečí, že by zapravení nedoplatek mohlo ho ohrozit v jeho hospodářském podnikání nebo ve výživě nebo ve výživě jeho rodiny, nebo okolnosti, odůvodňující úsudek, že vymáhání nedoplatek je spojeno se zvláštními a nepoměrnými obtížemi.

(9) Finanční úřad zjistí výši nedoplatek vážnoucích za žadatelem a provede — kromě důkazů nabídnutých žadatelem, jakož i dotazu podle § 3 zákona — všechna šetření (výslechem znaleců, svědků a osob přezvědých, po případě obchodních, průmyslových a živnostenských korporací, zejména obchodních komor a pod.), jež jsou k tomu potřebná, aby údaje žadatelovy potvrdila, doplnila, opravila a vůbec získala způsobilý podklad pro rozhodnutí o žádosti.

(10) Finanční úřad může navrhnouti provedení revise revisním odborem ministerstva financí. Je-li závažný důvod k podezření, že žadatel zamlčuje jmění, budiž provedeno manifestační řízení, pokud jest podle platných zákonných ustanovení přípustným.

(11) Budiž dbáno toho, aby daně, jichž snížení nebo prominutí je žádáno, byly, dříve než bude o žádosti rozhodnuto, pravoplatně předepsány. Před pravoplatným předepsáním daní, o němž jde, budiž však rozhodnuto, je-li to naléhavostí případu (hrozící konkurs a podobné) odůvodněno.

(12) Snížení nebo prominutí nedoplatek podle tohoto paragrafu budiž povoleno nikoliv co do jednotlivých druhů a ročníků nedoplatek, nýbrž jen co do celkové částky všech nedoplatek daní, přírůžek, úroků z prodlení a exekučních poplatků, o němž jde, dohromady.

(13) Povolené snížení budiž rozvrženo na jednotlivé druhy nedoplatek v poměru jejich částek a u jednotlivých druhů nedoplatek provedeno postupně u jednotlivých ročníků, počínaje nejstaršími.

(14) Bylo-li nutno rozhodnouti o žádosti za snížení nedoplatek a povolití takové snížení, dříve než byly všechny daně, o němž jde, předepsány, pokud se týče dříve než všechny předpisy nabyly právní moci nebo než bylo pravoplatně rozhodnuto o opravě daňového předpisu podle § 2, č. 3., po případě § 4 zákona ze dne 3. března 1921, č. 102 Sb. z. a n., nebo o žádosti za úpravu všeobecné daně výdělkové na r. 1921 a 1923 podle § 2 zákona ze dne 17. března 1921, č. 123 Sb. z. a n., a podle čl. I. zákona ze dne 4. července 1923, č. 150 Sb. z. a n., pak zárobní daně III. třídy podle čl. I., § 2, zákona ze dne 27. února 1923, č. 43 Sb. z. a n., budiž rozvrh povoleného snížení proveden teprve, až předpisy, pokud se týče rozhodnutí o dotčené opravě nebo žádosti stanou se pravoplatnými, a to jen potud, pokud povolené snížení nebude vyčerpáno změnou nedoplatek, vyplývající z těchto předpisů a rozhodnutí.

(15) Bylo-li ve smyslu ustanovení odstavce 4. tohoto paragrafu rozhodnuto, že má být upuštěno od předepsání daní dosud neuložených, budiž upuštěno i od vyměření daní, zejména v daňové komisi.

(16) Povolení úlev podle ustanovení tohoto paragrafu může být učiněno závislým na podmínkách a výhradách (na př. okamžité zaplacení částky, na kterou byly nedoplatek sníženy, zaplacení této částky v určité lhůtě nebo v určitých lhůtách za současného dobrého zajištění téže, nerozdělení jmění žadatelova v konkursu před úplným zapravením této částky a pod.).

K § 2.

(1) Žádost za povolení úlev podle § 1 dlužno podati u berní správy, na Slovensku a

v Podkarpatské Rusi finančního ředitelství (expositury finančního ředitelství), v jehož obvodě žadatel má řádné bydliště (sídlo).

(2) O žádosti rozhodne

a) úřad uvedený v odstavci 1., v jehož obvodu nedoplatky, o něž jde, vážnou,

nepřevyšují-li nedoplatky daní se všemi přírážkami, úroky z prodlení a exekucními poplatky dohromady částku 50.000 Kč a pokládá-li úřad snížení (prominutí) nedoplatků za neodůvodněné nebo za odůvodněné do částky nejvýše 10.000 Kč;

b) zemský finanční úřad, v jehož obvodu nedoplatky, o něž jde, vážnou,

a) jestliže nedoplatky, o něž jde, sice nepřevyšují dohromady částku 50.000 Kč, ale vážnou v obvodech dvou nebo více úřadů téže země, uvedených v odstavci 1., nebo úřad pokládá snížení (prominutí) za odůvodněné do částky vyšší než 10.000 Kč;

β) jde-li o nedoplatky, vážnoucí v obvodu jednoho zemského finančního úřadu a převyšující dohromady částku 50.000 Kč, ale nikoliv 250.000 Kč a pokládá-li úřad snížení (prominutí) nedoplatků za neodůvodněné nebo za odůvodněné do částky nejvýše 150.000 Kč;

c) ministerstvo financí ve všech ostatních případech.

(3) Rozhodnutí o žádosti budiž vždy opatřeno doložkou, že rozhodnutí to jest podle § 2, odst. 2., zákona konečné a že proti němu stížnost v pořadu instančním není přípustná.

(4) O podaných žádostech za povolení úlev podle tohoto zákona buďte u úřadů uvedených v odstavci 1. vedeny zvláštní záznamy. Záznamy tyto obsahujte číslo běžné, číslo jednací, jméno, zaměstnání a bydliště žadatelovo, rozhodnutí (úřad, datum, číslo a stručný obsah).

K § 3.

(1) Dotaz na finanční komisi, pokud se týče obecní (městskou) radu ve smyslu tohoto paragrafu zašle finanční úřad na stvrzenku starostovi obce, který je povinen ihned jej předati finanční komisi nebo, kde takové není, předložiti obecní (městské) radě.

(2) V dotazu budiž uvedeno jméno, zaměstnání a bydliště žadatelovo, pak jeho petit a výše nedoplatků, o něž jde. Okolnosti, uváděné žadatelem k odůvodnění vážného nebezpečí hospodářských důsledků, naznačených

v § 1, odst. 1., zákona, nebud'těž finanční komisi (obecní — městské radě) sdělovány, poněvadž tato má se po rozumu zákona podle své vlastní znalosti poměrů vyjádřiti, je-li tu takové nebezpečí.

(3) Jde-li o odpis obecních přírážek ve dvou nebo více obcích, nutno slyšeti finanční komisi (obecní — městskou radu) každé obce, v níž se jedná o odpis obecních přírážek pravděpodobně vyšší než 1000 Kč,

(4) Vzhledem k tomu, že finanční komise (obecní — městská rada) má býti slyšena pouze s hlasem poradním, budiž k jejímu vyjádření přihlíženo jen v souvislosti s výsledky jinakých šetření.

(5) Nedošlo-li vyjádření finanční komise obce (obecní - městské rady) do 14 dnů ode dne doručení dotazu, netřeba jeho dojití dále vyčkávat, ani k němu, došlo-li dodatečně, přihlížeti. Na tuto okolnost budiž v dotazu upozorněno.

(6) Dotčená 14denní lhůta čítá se ode dne doručení dotazu starostovi obce.

K § 4.

(1) Snížení nedoplatků přímých daní má v zápětí poměrné snížení přírážek k nim vybíraných, prominutí pak (t. j. úplný odpis) nedoplatků přímých daní má v zápětí prominutí přírážek k nim vybíraných.

(2) Bylo-li povoleno snížení nedoplatku přímých daní s přírážkami dohromady, rozvrhne se povolené snížení na přímé daně a jednotlivé druhy přírážek v poměru jejich částek k celkovému nedoplatku.

Čl. II.

(1) Žádost za povolení úlev podle ustanovení § 1 nemá odkládacího účinku co do exekucního vymáhání nedoplatků, jichž se týče. Je-li však vážné nebezpečí hospodářských důsledků, naznačených v § 1, odst. 1., zákona, pravděpodobným, může úřad, příslušný k rozhodnutí o žádosti, exekucní vymáhání nedoplatků odložit nebo omezit.

(2) Úlevy, povolené na základě tohoto zákona co do nedoplatků za dobu před 1. březnem 1919, nemění ničeho na jejich odpočítelnosti při stanovení základu pro vyměření dávky z majetku a z přírůstku na majetku podle § 18 zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 309 Sb. z. a n.

Čl. III.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vy-

hlášení; jeho provedením pověřuje se ministr financí.

	Švehla v. r.
Dr. Beneš v. r.	Srba v. r.
Malypetr v. r.	Dr. Hodža v. r.
Bečka v. r.	Udržal v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Habrman v. r.
Novák v. r.	Šrámek v. r.
Stříbrný v. r.	Dr. Franke v. r.
	Dr. Markovič v. r.

301.

Vládní nařízení

ze dne 23. prosince 1924

o úpravě celní sazby pro síran amonný, saz. pol. 599g2.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 3 zákona ze dne 20. února 1919, č. 97 Sb. z. a n., o celním území a vybírání cla, a čl. II. zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 349 Sb. z. a n., kterým se vláda zmocňuje, aby zatímne upravila obchodní styky s cizinou:

§ 1.

Platnost vládního nařízení ze dne 16. března 1922, č. 99 Sb. z. a n., o úpravě celní sazby pro síran amonný, saz. pol. 599g2, prodlužuje se do 31. prosince 1925.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1925; provede je ministr financí ve shodě s ministrem obchodu a zemědělství.

	Švehla v. r.
Dr. Beneš v. r.	Malypetr v. r.
Bečka v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Novák v. r.	Stříbrný v. r.
Srba v. r.	Dr. Hodža v. r.
Udržal v. r.	Habrman v. r.
Šrámek v. r.	Dr. Franke v. r.
	Dr. Markovič v. r.

302.

Vládní nařízení

ze dne 23. prosince 1924,

kterým se prodlužuje platnost ustanovení o složení zemských odvolacích komisí pro válečné poškozence.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 26, odst. 3., zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., o požitcích válečných poškozenců, ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n.:

§ 1.

Ustanovení § 7, odst. 1., vládního nařízení ze dne 8. června 1922, č. 181 Sb. z. a n., o lékařských prohlídkách válečných poškozenců, týkajícího se složení Zemské odvolací komise pro válečné poškozence zřízené u každého Zemského úřadu pro péči o válečné poškozence, platí do 30. dubna 1925.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1925. Provésti je se ukládá ministru sociální péče v dohodě s ministry vnitra, financí, zahraničních věcí a veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.	Malypetr v. r.
Bečka v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Novák v. r.	Stříbrný v. r.
Srba v. r.	Dr. Hodža v. r.
Udržal v. r.	Habrman v. r.
Šrámek v. r.	Dr. Franke v. r.
	Dr. Markovič v. r.